

spodje v „Narodnem domu“, kaj bi bili tako sramežljivi, — dajte svoje lokale na razpolago, da pričnejo „čukovke“ svoje telovadno vaje! Za voditelja teh vaj bi priporočali našega prijatelja kaplana Jagra, ki je že v Hajdini telovadbo podučeval. Pa mož nas zapušča; zato bi moral morda pater Pius Vakselj telovadbo „čukinj“ voditi. . . Zdaj pa še nekaj: ptujski klerikalni pravaki ustanovili bodojo v kratkem „krščansko-socialno“ delavsko podružnico. S tem ne bodojo samo nemške Ptujčane, marveč tudi rdečarje pogolnili. Zaupnik te najnovejše klerikalne „organizacije“ je neki Ribič, o katerem vemo mnogo hudočnih zadevic. Ta Ribič torej lovi, ne ribe, marveč duše, delavske duše. In kadar bodojo te duše polovjene, treba bode misliti zopet na novo organizacijo. Priporočamo sledče ustanovitve: društvo katoliških penzionistov, ki lovijo vsak dan najmanje eno uro na mestnem parku muhe; — hiperkatoliško društvo v Ameriko pobegnilih kaplanov ptujskega okraja; — devičko društvo na nosu nedolžnih devojk (za načelnico kandidiramo znano klerikalno „svetnico“ ob vurmerski cesti, ki zna iz novorojenih otrok angeljčke delati!); društvo roko-lizalcev; politično katoliško družbo v farovžih najdenih novorojenčkov; organizacijo klerikalnih „konzumarjev“. . . in tako naprej. . . Ej, klerikalce čaka še mnogo dela, ako hočejo vse to organizirati! In našo pomoč bi bržkone odklonili. Kajti Ptujčanov ne marajo, — Ptujčane bi najraje v žlici vode potopili, ko bi ti hudimani ne znali plavati . . .

Kaplan Jager v Ptiju nas torej s 1. septembrom v resnici zapusti. Še enkrat: adijo!

Napredna zmaga. V občini Senarsko pri sv. Trojici slov. gor. vršile so se pred kratkim občinske volitve. Prvaški nasprotniki se niso upali niti volitve udeležiti. Zato so bili sami naši somišljenci, vrlji napredni možje, izvoljeni. Čast volilcem!

Umrl je v Ptiju znani izdelovalec sveč, lebelceter in lastnik žganjetoča g. Kajetan Edlinger. Pokojnik je bil Nemec iz zgornje Štajerske. Vkljub temu je bil v vsakem oziru in od vsega občinstva spoštovan. Bolehal je že dolgo časa. Laha mu zemljica!

Sejem v Slov. Bistrici. V pondelek dne 25. avgusta 1913 vršil se bode v Slov. Bistrici veliki živinski sejem, na katerega se bode zanesljivo mnogo živine prigralo, zlasti mariadvorskega plemena, ki daje tukaj izborni material.

Sejem v Ptiju. Na konjski in goveji sejem dn̄e 19. avgusta se je prigralo 175 konjev in 1210 kosov govede. Na svinjski sejem dn̄e 20. avgusta t. l. se je prigralo 910 svinj. Kupčija je bila pri nekaj višjih cenah jako dobra. Prihodnji konjski in goveji sejem se vrši dn̄e 21. septembra, prihodnji svinjski sejem dn̄e 27. avgusta t. l.

Lepa krava. Na zadnjem živinskem sejmu v Ptiju prodal je g. župan Ornig eno pincavsko kravo, za katero je dobil izredno lepo ceno 720 kron. Ta cena pač dokazuje, da se v naših krajih pincavsko pleme najbolj obnese.

Iz Koroškega.

Eis (Motenje vere?). Piše se nam: Naš župnijski provizor naznalil je baje nekega tukajšnjega posestnika zaradi motenja vere. Pod vodom pogreba priljubljene starega cestarja g. Groba smatal je nameč ta duhovnik pod svojo častjo, da bi z mašo, katero so žalujoci naročili in plačali, malo počakal; žalujoci so prišli vsled tega prepozno, zakar so bili seveda vsi udeleženci precej nejevoljni med nadaljnimi cerkevnimi opravili. Dotični posestnik pa je bil tako nepreviden, da je celo malo zamrmral. — Vi gospod Mekula, ali nisi prav zaprav Vi krivi, da se je nesrečnež vsled Vašega grdega ravnanja tako daleč spozabil? Ali bi ne mogli malo počakati, kjer je maša vendar veljala mrtvemu in je bila plačana od žalujocih? Saj pozneje vendar niste imeli prav nič opraviti ali zamuditi. Ali pa ste bili Vi, gospod „igra“ direktor, zato tako točni, kjer ste morali bogevi kam h kakšni „igri“ ali „taboru“? Ali pa se je vršila kje kakšna kupčija z užigalicami? Ja, mi vkogi kmetje, — v zemlji nam požrejo črvi vse; kar nam še ostane, nam pobije toča in potem nas čaka še od druge strani nevarnost. Dobri cesar Jožef II. mi

kmetje se ti zahvaljujemo, da si prelomil farško moč. Tisočer hvale vsem onim naprednjakom, ki so polagoma črnihom bič iz roke iztrgali in ki čujejo čež že doseženo ljudsko prostost. Naša dolžnost pa je, da vstrajamo zvesto v borbi zoper temne Sovražnike ljudstva. Naši potomci nam bodojo zato hvaležni. . . Konečno pa še eno vprašanje, ki se nam vedno zopet vasiljuje: Kako pa pride, g. Mekula, da se Vi in mnogo Vaših žegnanih bratov pri „igri“ in „taboru“ tako presneto prijazno obnašate, med tem ko so Vaši predhodniki v starih časih vrata izganjali, copernice in krivoverce sežigali in začasa inkvizicije na tisoče „nevernikov“ mučili ter poklali? . . . Je pač res: „Mag die Katz“ auch freundlich sein, Krallen hat sie doch“.

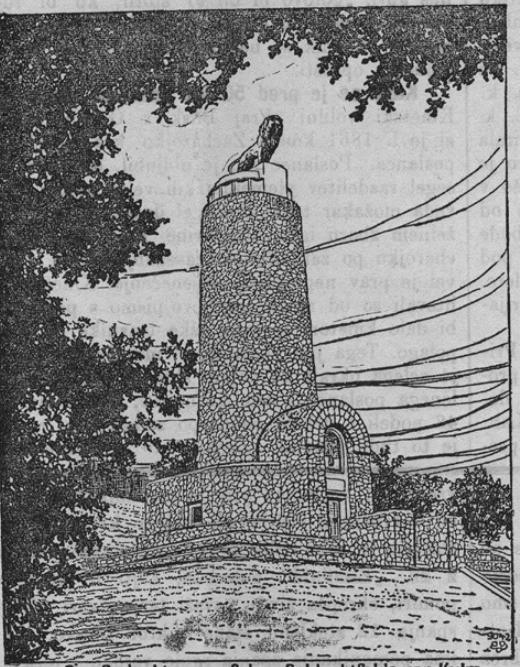
Bilčovs. Sprejeli smo sledeči „popravek“, katerega moramo v zmislu postave objaviti: P. T. uredbištvo „Štajerca.“ Z ozirom na dopis iz Bilčova v „Štajercu“ z dne 3. avgusta 1913 št. 31 zahtevam v zmislu § 19 tiskovnega zakona z dne 17. decembra 1862 drž. zak. št. 6 z 1863, da sprejmete sledeči popravek: V omenjenem dopisu se trdi, da je neka sorodnica našega g. fajmoštra prišla v neko kmečko hišo in je domačo hči hudo okregala, ker je ta večkrat po skritih potih po noči v farovž k fajmoštru lazila, da „se je prepovedalo temu požnemu dekletu prestopiti farovski prag.“ Te trditvi niso resnične, ampak je res, da dotična sorodnica ni okregala domače hčere, češ, da bi bila ta po skritih potih v farovž lazila, res tudi ni, da bi se bilo dotičnemu dekletu prepovedalo prestopiti farovski prag. Nadalje se v omenjenem dopisu trdi: „Sicer pa se čudimo, da je g. fajmoštru te tajne ponočne obiske trpel.“ Res je pa, da g. fajmošter nikdar ni imel teh tajnih ponočnih obiskov. Bilčovs, 9. avgusta 1913. Anton Teul, župnik. — Tako torej! Fajmošter taji vse in je nedolžen, kakor na cesti najdena sirota. Sicer pa upamo, da bode naš dopisnik to čudovito „nedolžnost“ temeljito pojasnili! Torej na svidenje, gospod župnik!

Samomor vojaka. Pri manevrih v bližini Mallestig ustrelil se je neki infanterist 17. polka s službeno puško.

Uboj. V Federanu pijančevalo je več fantov v Pichlerjevi gostilni. Ko so bili pijani, so se stepili. Delavca Miha Resmana sta delavca Alojz Resman in Jože Kofler s poleni na tla pobila in ga tako hudo ranila, da je drugi dan umrl. Ubijalca sta že pod ključem.

Požig? V fabriki pape in leseni snovi Morith v Beljaku nastal je ogenj, ki je vso fabriko vpepelil. Zdaj so zaprli delovodjo Schmiede, katerega dolžjo požiga.

Smrt pijanke. V Reisachu izpila je pijanka Marija Buchacher steklenico z „bremzenoljem“; mislila je, da je to žganje. Potem se je skrila v neko grmovje, kjer je umrla.

Der Gedenkturm auf dem Schlachtfelde von Kulm.

Izpred sodišča.

Steyer na Zgornjem-Avstrijskem. Pred tedanjim Steyerju dolgoj kajnimi porotniki imel se je pred kratkim kajne tako toliški kaplan Frisch zagovarjal konku. Tožen je bil zaradi goljufije, ne pošte in protrojstva. Ta sodniji katoliški razprava dala je naravnost grozovito sliko in pot brezvestnem postopanju nesramnega kurjara, ki imelo je neumnost ljudstva in zaupanje v dubovniki. Tem je suknjo v to porabil, da pobožne ovčice pravili goldenen poštano ostrižje. Kaplan Frisch je v prvem pre politik, hujskajoči far, ki si je hotel pridobiti k ed pričaste, moč in vlado v svoji stranki ter s tem aporedon tudi za svojo osebo sredstva za vzivanja poludsko k življenu. Več kot 50 v bogih vernikov — vse se njegove stranke je bolj ali manj očekovali. Mnogokrat na beraško palico spravil grozovito Njegovi dolgori so znašali več kot velik en četrtn milijona krov prijedih trebovali je aktivnih. Vkljub temu, da so zgorje-avstrijske, seveda duhovniki darovali večje svote, da bi grehe tem sga sleparja popravili, dobili so upniki večgal in dar komaj 10% svojega denarja na goljufal in z a. Sodniska razprava zoper kaplana Frisch 25.000 k trajala je 4 dni. Le za prečitanje obtožnice povabil. O trebovalo se je 2½ ure. Naravnost neverjetnega skandal je, da je zamogel ta hujskajoči politični so ni far brez ovirov javno svoje goljufije in svoje le slep lahkomiselnou denarno gospodarstvo nadaljevali in da je državno pravdinstvo vkljub mnogih kapljan F sodniškim tožbam mirno gledalo. Proti kapljanu skrajnemu Frischu se je v letih 1909 do avgusta 1910 splet pri raznih sodnjih vložilo 24 tožb. Obsojeni v oktobra 1911 se ga je 28 krat zarabil. Seveda, ko On je bil tudi voditelj „katoliškega delavskih zadržav“ pri katerem je seveda na podobode sedel način gospodaril. Proti temu društvu se je delavško občilo do novembra 1911 skupno 41 tožb, zato zoper rubilo pa se je društvo 39 krajnog kmečkih. Svoje „delovanje“ pričel je ta farček v Staro Wolfgangu. Vkljub svoji malo kaplanski plati hujški „kupil“ je tam takoj Meixnerjevo hišo in zapr 50.426 krov; nadalje še eno hišo v bližnji vasi. Letni Au. Keri ni imel same niti krajcar denarja, izposodil si je za te kupčije po trebnih denar od vernih kristjanov svoje famili seveda svojega krvavo zasluzenega deo, niso nikdar nazaj dobili. Mnogi teh vernih kristjanov dali so kaplangu svoje hranilne kmečice, da naj bi ta z njimi par naprošeno stotakov pri posojilnici dvignil. Ali kaplangu ednostavno dvignil ves denar, ki je bil na dočično knjižico vložen. Keri je imel tudi menito dolgov, ni samo premožne kmete za denar, marveč tudi hlapce, dekle, vsakega, kjer je prišel k njemu k spovedi. Ti verni hujški delali so si iz tega časti, da so smeli svojim spovedniku prihranjene krajcarje posoditi. Kaplangu novi dolgori bili so že velikanski, ko je pris

Vojni spomenik.

30. t. m. bode 100 let, odkar združeni Rusi, Prusci in Avstriji v češkem mestu Kulm čez Francosko zmagali. Domačini postavili so padlim avstrijskim vojakom krasno spomenik, katerega kaže naša slikarji. Spomenik je lepo znamenje avstrijske zvestobe in hrabrosti.

Ali si že
Štajerc
naročil? Ako ne, stor
to takoj!